Fra Det Kgl. Biblioteks tekstportal (tekster.kb.dk)

Forfatter: Staffeldt, A. W. Schack von

Titel: Sange for den 28 og 29 Januar 1801

Citation: Staffeldt, A. W. Schack von: ”Sange for den 28 og 29 Januar 1801”, i Staffeldt, A. W. Schack von: *Samlede digte*, udg. af Henrik Blicher , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, C.A. Reitzel, 2001, s. 79. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-staffeldt01val-shoot-workid70169.pdf (tilgået 27. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede digte

Sange
for den 28 og 29 Januar 1801

I

Festligskiønne Dag, hvis Straaler
Modnede vort Nordens Haab,
Hædres Han ved fulde Skaaler
Og ved festligt Fryderaab?
Kast din lyse Straalekrone
Ned til os fra Himmelen,
At vi for vor Fyrstes Trone,
Værdigt Offer, lægge den!

Krigens Hov ei her nedtramper
Furens unge Haab til Savn;
Folkerige Stad ei damper
Her i Tvedragts Flammefavn.
For den vise Fyrstes Trone,
Al vor Glædes Væld og Maal,
Flette vi vor Palmekrone -
Derfor Dannerfredens Skaal.

Ingen Sultan Folket bøier
Til et Lastdyr under Aag;
Ingen Pøbel sig ophøier,
Kronet af en Dæmagog.
Magt og Ret sig lige veie;
Om vort trygge Ildsteds Baal
Flid og Fryd i Dands sig dreie -
Derfor Borgerfriheds Skaal.

Du, for hvilken tusind Bønner
Stige nu fra Land og Stad;
Du, som Purpuret forskiønner
Med usmittet Egeblad;
Du, vor Styrke, Fryd og Ære,
Signede! din Skaal i Dag
Ei blot denne Skaal skal være,
Men hvert freidigt Aandedrag.

2

Dagens Fest til Fryd os kalder,
Ingen Mening, ingen Dragt,
Ingen Fordom eller Alder
Bryde vore Hierters Pagt:
Vor Samdrægtighed et Billed
Være paa den Fredensgud
Som, ved Tronens Fod henstillet,
Fyldehornet gyder ud.

Ingen dithyrambisk Glæde
Skal vanhellige vor Fest;
Charis er blant os tilstæde,
Pallas er vor høie Giest:
Thi kun saa vi værdigt hylde
Ham, som frem i Viisdoms Spor
Byder Tryghed, Flid og Fylde
I vort lykkelige Nord.

81

Du som til vor Fest vil skeele
Og maaskee miskiende den,
Fra din Tue til det Heele,
Sku ad Jordens Runding hen;
Og du skamfuld da skal sige:
Hvor er mere Ret og Ro!
Og i Længsel ikke hige
Til Garonne, Rhin og Po.

Gierne bytted' Hesperider
Hattespydets1) Tyngde for
Lette Aag, hvormed du skrider
Dania, saa skiøn og stor.
Hine sig med Enkens Taarer
Vende bort fra Friheds Gud,
Men med Velstandskrandsen kaarer
Ømt din Fyrste dig til Brud.

Aldrig daarlig du misunde
Frihedstorvets frække Larm
Mens du virke, vaage, blunde
Tør i Arnefriheds Arm.
Tryghed, Fylde, Ret og Glæde
Dandse om dit Ildsteds Skin;
Selv du fletter dig din Kiæde
Af din Fyrstes Tindingbind.

Stød ei voldsomt mod den Skranke,
Som selv Viisdom satte dig.
Snart igien stavnbundne Tanke
Tør af Lænken vikle sig.

* 82

Thi Oplysnings Straaleskive
Langsomt kun sig fylde skal;
Kæmpeskridt til Bedre blive
Ak, vi saae det! let til Fald.

Paa det Stores steile Høie
Hos Beundring Sorgen staaer;
Meer end Høifærd er det Nøie,
Som i Jevnheds Dale gaaer.
Stolt Forvovenhed berige
Sagnets taarefulde Blad,
Kun beskedne Lykkelige,
Vi istemme Glædens Qvad.

Dog ei Fred og Nøie sløve,
Danners Æt, din siungne Arm;
Bag ved Uret ikke tøve,
Danners Æt, din ædle Harm;
Og naar Havets Hunner kue
Gridsk-Forvovne, hver en Strand,
Hævne vi med Staal og Lue
Dig, fribaarne Ocean.